

af den del af beregningsgrundlaget, der overstiger dette beløb:

1) Enfamiliehuse, der ikke er omfattet af stk. 1.

2) De i § 15 E nævnte stuehuse.

Stk. 3. Er den skattepligtige fyldt 67 år ved udløbet af 1979, nedsættes de i stk. 1 og 2 nævnte 2¼ og 2 pct. til 1 pct.

Stk. 4. Stk. 3 anvendes også for en enke, som ikke opfylder aldersbetingelsen, hvis hun efter mandens død bliver boende i en ejendom, som har tilhørt en af ægtefællerne og for dødsfaldet omfattedes af disse beregningsregler på grund af den afdøde mands alder. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder ikke, såfremt enken har indgået nyt ægteskab inden 1. januar 1979.

Stk. 5. Den lejeværdi, der er fastsat efter stk. 1-4, skal nedsættes i det omfang den overstiger lejeværdien for indkomståret 1978 med mere end 3.000 kr.

Stk. 6. Stk. 5 gælder dog ikke for følgende ejendomme:

1. ejendomme, hvis beregningsgrundlag overstiger 750.000 kr.
2. Ejendomme, hvis beregningsgrundlag er opgjort efter §§ 15 C og D.
3. Ejendomme, hvis beregningsgrundlag for indkomståret 1978 er opgjort efter §§ 15 D og E i lovbekendtgørelse nr. 63 af 16. februar 1978.
4. Ejendomme, som den skattepligtige ikke har ejet i hele indkomståret 1978 og hele indkomståret 1979, eller som ikke i hele dette tidsrum har tjent ham til bolig. At ejendommen overtages til hensiddens i uskiftet bo eller ved skifte af et dødsbo udlægges til den efterlevende ægtefælle, anses i denne forbindelse ikke for ejerskifte.

§ 15 G. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag, jfr. dog stk. 9.

Stk. 2. For enfamiliehuse er fradraget 1 pct. af det beløb, hvoraf lejeværdien beregnes for det pågældende år, jfr. dog stk. 4.

Stk. 3. For ejendomme med to selvstændige lejligheder er standardfradraget 1 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår, jfr.

dog stk. 4 og stk. 9. Er der foretaget de i § 15 C nævnte forbedringer, forøges ejendomsværdien med 80 pct. af de afholdte udgifter. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen, herunder for grunden, beregnes fradraget med 1 pct. af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte udgifter.

Stk. 4. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse i hele det pågældende indkomstår, nedsættes det nævnte standardfradrag forholdsmæssigt.

Stk. 5. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reserverfonde og administrationsbidrag til realkreditinstitutter, pålignede ejendomsskatter samt udgifter til isolering m. v., der kan fradrages efter § 15 I.

Stk. 6. Stk. 1-5 gælder uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 7. Reglerne om standardfradrag gælder ikke for bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, eller for de stuehuse, der er nævnt i § 15 E.

Stk. 8. For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i stk. 5. Der indrømmes ikke standardfradrag.

Stk. 9. Ejere af de i stk. 1, 3 og 4 omhandlede ejendomme med to selvstændige lejligheder kan vælge i stedet for standardfradrag at foretage fradrag for de faktiske driftsudgifter vedrørende ejendommen. Valget træffes i forbindelse med indgivelse af selvangivelsen for det år, for hvilket de faktiske driftsudgifter ønskes fratrukket. Valget er bindende, således at den pågældende ejer for fremtiden ikke længere kan opnå standardfradrag, men skal fratække de faktiske driftsudgifter. Valget er ligeledes bindende for ægtefællen, såfremt denne får ejendommen overdraget ved salg eller gave, overtager denne i forbindelse med bodeling ved bosondring, separation eller skilsmisse eller overtager den til hensiddens i uskiftet bo.